

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

102
19.01.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară*”, inițiată de domnul deputat Constantin Mazilu – PSD (Bp. 406/2009).

I. Principalele reglementări

Potrivit *Expunerii de motive*, propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară, cu modificările și completările ulterioare*, în scopul asigurării diminuării „deficiențelor apărute în aplicarea reglementărilor existente, precum și a eliminării tratamentelor diferențiate aplicate persoanelor care au acces la efectuarea expertizelor judiciare respective”.

De asemenea, inițiativa legislativă propune eliminarea acelor „prevederi care nu asigură o protecție reală a experților judiciari privind

asigurarea plății onorariilor și deconturile datorate, după predarea rapoartelor de expertiză”.

II. Observații

1. În ceea ce privește propunerea de modificare a art. 2 din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2000*, precizăm că textul de lege ce se dorește a fi modificat definește expertiza tehnică judiciară ca fiind expertiza tehnică efectuată de experți tehnici judiciari sau de specialiști. Astfel, inițiatorul propunerii legislative are în vedere înlăturarea posibilității specialiștilor de a efectua expertize tehnice judiciare, această idee desprinzându-se și din conținutul altor modificări propuse de inițiator, și anume abrogarea art. 13 și modificarea art. 12 din actul normativ.

Cu privire la aspectele expuse anterior, precizăm că, potrivit dispozițiilor art. 201 alin. (3) din *Codul de procedură civilă*, „În domeniile strict specializate, în care nu există experți autorizați, din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părți judecătorul poate solicita punctul de vedere al uneia sau mai multor personalități ori specialiști din domeniul respectiv. Punctul de vedere va fi prezentat în camera de consiliu sau în ședința publică, părțile fiind îndreptățite să pună și ele întrebări”, alin. (4) din cadrul aceluiași articol reglementând că dispozițiile referitoare la expertiză se aplică în mod corespunzător și în această situație.

Totodată, precizăm că art. 118 din *Codul de procedură penală*, referitor la procedura de efectuare a expertizei, face trimitere la dispozițiile care reglementează efectuarea constatărilor științifice. Astfel, potrivit art. 112 din *Codul de procedură penală*, „Când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unor situații de fapt și este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei, organul de urmărire penală poate folosi cunoștințele unui specialist sau tehnician, dispunând, din oficiu sau la cerere, efectuarea unei constatări tehnico-științifice”. De asemenea, precizăm că dispozițiile art. 119 din *Codul de procedură penală* au următorul conținut „Când serviciul medico-legal ori laboratorul de expertiză criminalistică sau institutul de specialitate consideră necesar ca la efectuarea expertizei să participe sau să-și dea părerea și specialiști de la alte instituții, poate folosi asistența sau avizul acestora”.

Astfel, având în vedere cele menționate, considerăm că trebuie menținut actualul conținut al dispozițiilor art. 2 din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2000*, întrucât, atât în cadrul procesului civil, cât și în cadrul procesului penal, organele judiciare pot apela la specialiști pentru lămurirea unor împrejurări de fapt. Totodată, precizăm că textele legale menționate permit folosirea specialiștilor exclusiv în situații excepționale, și anume atunci când nu există experți tehnici judiciari autorizați în specializarea în care s-a solicitat efectuarea expertizei.

2. În ceea ce privește introducerea alin. (2) în cadrul art. 7 din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2000*, precizăm că aceasta nu este necesară, întrucât această prevedere există la art. 12 alin. (3) din actul normativ, textul de lege fiind acoperitor și pentru ipoteza susținerii unui interviu pentru dobândirea calității de expert tehnic judiciar. În același sens, nu considerăm necesară nici modificarea propusă la art. 12 alin. (3).

3. Cât privește propunerea de modificare a prevederilor art. 12 din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2000*, precizăm că acestea au fost modificate prin *Legea nr. 178/2009 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2000 privind organizarea activității de expertiză tehnică judiciară și extrajudiciară*, în scopul asigurării unui număr suficient de experți tehnici judiciari aflați la dispoziția organelor judiciare, pentru toate specializările expertizei tehnice judiciare. Potrivit acestei modificări, în mod excepțional, calitatea de expert tehnic judiciar se poate obține pe bază de interviu organizat de Ministerul Justiției.

Menționăm că regula generală este dobândirea calității de expert tehnic judiciar pe bază de examen, iar posibilitatea dobândirii acestei calități pe bază de interviu este acordată unor categorii restrânse de persoane, strict delimitate de textul de lege amintit. Astfel, se pot înscrie la interviul pentru dobândirea calității de expert tehnic judiciar persoanele care au deja calitatea de expert tehnic extrajudiciar, persoanele cărora li s-a recunoscut calificarea profesională printr-un act normativ care reglementează o anumită profesie, precum și persoanele care au dobândit anterior titlul de academician, profesor universitar sau conferențiar universitar, doctor docent ori doctor într-o anumită specialitate. Prin urmare, instituirea în cadrul art. 12 din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2000* a unei derogări exprese pentru persoanele care dețin calitatea de evaluatori, astfel cum se propune de către inițiator, nu este justificată, în condițiile în

care aceste persoane pot opta pentru înscrierea la examenul pentru dobândirea calității de expert tehnic judiciar. În acest sens, precizăm că prin *Legea nr. 178/2009* vechimea necesară pentru înscrierea la examenul de dobândire a calității de expert tehnic judiciar a fost redusă de la 5 la 3 ani.

Totodată, arătăm că, în situația în care persoanele la care am făcut referire au dobândit deja calitatea de expert tehnic extrajudiciar, pot opta pentru dobândirea calității de expert judiciar, prin susținerea interviului organizat în acest scop de Ministerul Justiției, în condițiile art. 12 lit. a) din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2000*.

În ceea ce privește lit. b) și lit. d) ale art. 12, în forma propusă de inițiator, precizăm că acestea se regăsesc și actualmente în cadrul art. 12, având un conținut identic (art. 12 alin. (1) lit. b) și lit. c)).

4. În ceea ce privește modificarea art. 16, menționăm că, la momentul actual, concediul fără plată este reglementat de dispozițiile art. 148 din *Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare*. Astfel, potrivit dispozițiilor legale menționate, concediul fără plată se poate acorda de angajator numai pentru rezolvarea situațiilor personale, durata acestuia fiind stabilită prin contractul colectiv de muncă sau prin regulament intern.

Așadar, apreciem că nu se justifică instituirea unei dispoziții derogatorii de la *Codul muncii* în cadrul *Ordonanței Guvernului nr. 2/2000*, mai ales în condițiile în care, potrivit reglementărilor actuale, salariații numiți experți tehnici judiciari beneficiază, la unitățile la care sunt încadrați, de timpul necesar pentru efectuarea expertizelor tehnice judiciare ce le-au fost încredințate, aceste persoane păstrându-și în această perioadă toate drepturile conferite de calitatea de salariat, cu excepția plății salariului pentru perioada de timp destinată activității de expert tehnic judiciar.

5. În ceea ce privește propunerea de modificare a art. 16¹, considerăm că dispozițiile acestuia ar fi trebuit să fie corelate cu cele ale art. 35 din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2000* și ar fi trebuit delimitate clar cazurile în care se poate dispune suspendarea calității de expert tehnic judiciar.

6. În ceea ce privește propunerea de reformulare a art. 17, precizăm că, pentru rațiunile avute în vedere la punctul 1, trebuie menținută

formularea actuală a acestuia, care face referire atât la numirea expertului de către organele judiciare, cât și la efectuarea expertizei de către specialiști, în cazurile prevăzute de lege.

În ceea ce privește propunerea de completare a art. 17, considerăm că introducerea alin. (2) nu este necesară, întrucât *Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești* prevede, în cadrul art. 92 alin. (5) faptul că „*Au prioritate la consultarea dosarului cauzei, în următoarea ordine: avocații, părțile sau reprezentanții părților, experții și interpreții desemnați în cauză*”.

În plus, considerăm că instituirea obligativității pentru organele judiciare de a furniza copii xerox pe toată durata programului de lucru de pe actele aflate la dosar este de natură să stânjenească inutil activitatea acestora.

7. Cât privește modificarea propusă pentru art. 18, apreciem ca necesară păstrarea formei actuale a textului, deoarece expertul sau, după caz, specialistul, este desemnat și plătit de către partea solicitantă, rolul acestuia nefiind acela de a depune un raport de expertiză, ci de a consilia partea la efectuarea expertizei.

8. Referitor la propunerea de modificare a art. 21, considerăm redundantă menționarea, în cadrul lit. a), a dispozițiilor art. 208 din *Codul de procedură civilă*, întrucât aceste dispoziții sunt oricum aplicabile ori de câte ori, pentru efectuarea expertizei, este necesară o lucrare la fața locului. În plus, în situația în care părțile nu au fost înștiințate cu privire la efectuarea expertizei, partea interesată poate invoca lipsa citării sau citarea neregulată la primul termen ce urmează după depunerea raportului de expertiză, în condițiile art. 108 alin. (3) din *Codul de procedură civilă*.

9. Cât privește modificarea art. 23, considerăm că aceasta nu este necesară, întrucât, pe de-o parte, trebuie păstrată referirea actuală din text la specialiști, iar, pe de altă parte, este evident că plata experților solicitați și nominalizați de parte în condițiile art. 18, se realizează în temeiul raporturilor contractuale stabilite între parte și expert sau, după caz, specialist.

10. În ceea ce privește prevederile art. 25 din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2000*, precizăm că, potrivit art. 10 alin. (2) din *Legea nr. 500/2002*

privind finanțelor publice, cu modificările și completările ulterioare, „Toate veniturile reținute și utilizate în sistem extrabugetar, sub diverse forme și denumiri, se introduc în bugetul de stat, urmând regulile și principiile acestui buget, cu excepția celor prevăzute la art. 62 alin. (1) lit. b) și c) și la art. 68, precum și a celor pentru constituirea, potrivit legii, a fondurilor de stimulare a personalului”. Prin urmare, Ministerul Justiției nu mai colectează cota de 10% prevăzută la art. 25 și nu mai aduce la îndeplinire obligațiile prevăzute în cadrul articolului menționat.

11. Prin formularea **art. 32 lit. c)** din propunerea legislativă, se restrânge în mod nejustificat competența teritorială a expertului judiciar la nivelul județului unde acesta domiciliază, or, *de lege lata*, expertul judiciar are competență teritorială la nivelul întregii țări. Apreciem că modificarea propusă este de natură să afecteze grav celeritatea actului de justiție în condițiile numărului redus de experți existenți actualmente.

Cât privește lit. e), nu considerăm necesară vizarea anuală a legitimației expertului, mai ales în condițiile în care listele cuprinzând experții sunt actualizate periodic și aduse la cunoștința organelor judiciare.

În ceea ce privește obligația stabilită în sarcina Biroului central pentru expertize judiciare (lit. f)), de a distribui contra cost publicații către experți, precizăm că aceasta presupune, printre altele, și obligația corelativă a acestora de a achita taxe pentru aceste publicații. Având în vedere acest considerent, apreciem că propunerea nu poate fi acceptată, neavând o justificare obiectivă.

12. În ceea ce privește propunerile de modificare a art. 33 din *Ordonanța Guvernului nr. 2/2000*, precizăm că este oportună menținerea formei actuale a acestui articol, întrucât organul judiciar deține listele de experți, comunicate anual, în conformitate cu art. 33 lit. b). În plus, considerăm că această modificare este de natură să afecteze celeritatea numirii expertului, întrucât ar presupune de fiecare dată comunicarea unei noi liste de experți către organele judiciare. Prin urmare, considerăm că punerea efectivă în practică a acestei proceduri este greoaie, iar efectul produs nu justifică resursele alocate.

13. Referitor la propunerea de modificare a art. 38, precizăm că suspendarea experților tehnici judiciari este prevăzută în cadrul art. 16¹. Prin urmare, apreciem că trebuie menținută forma actuală a acestui articol.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului